

## Új helyzet, új élet!

A megújulás - minden megújulás - középpontjában egyetlen valaki és egyetlen esemény áll. Következményei lehetnek: elragadtatás jelenségek, buzgó tevékenység, különleges események. De az igazi megújulás mindig maga Jézus és a vele való bensőséges találkozás. Felénk jön a feltámadás kimeríthetetlen életerejével, hogy csodálatos új életben részesítsen minket.

Így lépett be az utolsó vacsora termébe a megriadt apostolokhoz és köszöntötte mindannyiukat: „Bátorság, én vagyok, ne féljetek!”

Így szegődött a szomorkás emmauszi tanítványokhoz az úton, hallgatta és tanította őket, hogy majd lángoljon a szívük és a feltámadás tanújaként térjenek vissza társaikhoz. A fáradt, lemondó, bánatos tanítványok új erőre kapnak, mert már van miért együtt lenni, örülni és élni, van miért lelkesedni és újjászületni. Krisztus feltámadt, valóban feltámadt! Ők ezt megtapasztalták és hatalmas lélektani fordulat állt be náluk, ami csak egy külső nagy és mindent meghatározó hatással magyarázható meg. Ez a fordulat nem belőlük származik, hanem abból, hogy ők valóban találkoztak a Feltámadottal: a személyes Jézussal. Ők látták és tapintották sebeit, hallották hangját és vele étkeztek. Ez nem álmokép és halucináció, ez maga a valóság! Ezért a hitért életüket áldozták.

Új helyzet, új élet! Az élet pedig győzött a halál felett, a szeretet a gyűlölet felett a jóság az önzés felett. Jézussal való találkozás mindig új életet jelent, akkor ott a tanítványok körében és ma is a mi életünkben.

A Húsvét jelentsen számunkra is megújulást lelki életünkben, Isten és emberkapcsolatunkban. Az élet azért szép mert újrakezd- hető, mindig és minden nap. A feltámadt Krisztus adjon nekünk is feltámadást, múltból, bűneinkből, rossz szokásainkból a megfáradt közömbös életünkből, elfásultságból, unott szürkeségből.

Szent Pál ezt így fogalmazta meg:

„Kelj föl te álmos,  
támadj föl holtodból és  
Krisztus rád ragyog.”

(Ef 5,14)